

สรุปสาระสำคัญของความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (อาร์เซ็ป)

ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (อาร์เซ็ป) เป็นความตกลงที่ขยายการทำงานร่วมกันของอาเซียนกับออสเตรเลีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี และนิวซีแลนด์ ให้กว้างและลึกขึ้น โดยทุกประเทศรวมกันมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ประมาณ 30% ของ GDP ของโลก และมีประชากรประมาณ 30% ของประชากรโลก ความตกลงอาร์เซ็ปจัดตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นความตกลงที่ทันสมัย ครอบคลุม คุณภาพสูง และเป็นประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เกิดการขยายตัวทางการค้าการลงทุนภายในภูมิภาค รวมถึงสร้างความเติบโตและการพัฒนาสู่เศรษฐกิจโลก และนำไปสู่โอกาสในการเข้าสู่ตลาดและการจ้างงานของภาคธุรกิจและประชาชนในภูมิภาค ความตกลงอาร์เซ็ปจะดำเนินงานควบคู่และสนับสนุนระบบการค้าพหุภาคีที่เปิดกว้าง ครอบคลุม และเป็นไปตามกฎกติกา

คุณสมบัติที่สำคัญของความตกลงอาร์เซ็ป

ทันสมัย ความตกลงอาร์เซ็ปไม่ใช่ความตกลงที่ทำไว้สำหรับปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังเป็นความตกลงสำหรับวันพรุ่งนี้ด้วย โดยมีการปรับปรุงขอบเขตของความตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียนกับคู่เจรจาที่มีอยู่แล้ว (อาเซียน+1) กับ 5 ประเทศ และคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงและรูปแบบการค้าตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ประกอบด้วย ยุคของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ห่วงโซ่คุณค่าโลกที่ลึกซึ้ง และความซับซ้อนของการแข่งขันในตลาด ความตกลงอาร์เซ็ปจะมีส่วนเสริมองค์การการค้าโลก (WTO) โดยมีพื้นฐานจากความตกลง WTO ในเรื่องที่ภาคีตกลงร่วมกันโดยให้มีการปรับปรุงหรือเกินกว่าบทบัญญัติของ WTO

ครอบคลุม อาร์เซ็ปเป็นความตกลงที่ครอบคลุมมากทั้งในส่วนของขอบเขตและความลึกของข้อผูกพัน ในเรื่องขอบเขต ความตกลงอาร์เซ็ปประกอบด้วย 20 บทและรวมประเด็นที่ไม่เคยมีอยู่ในความตกลงอาเซียน+1 โดยมีบทบัญญัติพิเศษที่ครอบคลุมการค้าสินค้า รวมถึงกฎถิ่นกำเนิดสินค้า พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง และการเยียวยาทางการค้า นอกจากนี้ ยังมีเรื่องการค้าบริการ รวมทั้งบริการด้านการเงิน บริการโทรคมนาคม และบริการวิชาชีพ การเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดา การลงทุน ทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ การแข่งขันทางการค้า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ และประเด็นด้านกฎหมายและสถาบันรวมถึงการระงับข้อพิพาทในแง่ของการเข้าถึงตลาด ความตกลงอาร์เซ็ปบรรลุการเปิดเสรีการค้าสินค้าและบริการ และการลงทุน

คุณภาพสูง ความตกลงอาร์เซ็ปประกอบด้วยบทบัญญัติที่เกินกว่าความตกลงอาเซียน+1 ที่มีอยู่ โดยตระหนักถึงระดับการพัฒนาและความต้องการทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันของภาคีแต่ละประเทศ ความตกลงอาร์เซ็ปประบุดึงรายละเอียดที่จำเป็นในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประเทศในการเข้าสู่ห่วงโซ่คุณค่าระดับโลกและระดับภูมิภาค และเสริมสร้างข้อผูกพันในการเข้าถึงตลาดด้วยกฎระเบียบด้านการค้าและการลงทุนเพื่ออำนวยความสะดวกต่อธุรกิจและในขณะเดียวกันรักษาวัตถุประสงค์ด้านนโยบายสาธารณะ ความตกลงอาร์เซ็ปมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ ยั่งยืน มีความรับผิดชอบ และเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ความตกลงอาร์เซ็ปทำให้เกิดมูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการใช้กฎระเบียบเดียวกันเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการพัฒนาและขยายห่วงโซ่การผลิตระดับภูมิภาคของประเทศภาคี

ได้รับประโยชน์ร่วมกัน ความตกลงอาร์เซ็ปรวมประเทศที่มีความแตกต่างกันในระดับของการพัฒนา ดังนั้น ประเทศภาคีอาร์เซ็ปจึงตระหนักว่า ความสำเร็จของอาร์เซ็ปจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้ประโยชน์ร่วมกัน ความตกลงอาร์เซ็ปถูกออกแบบให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยหลายกระบวนการ รวมถึงรูปแบบที่เหมาะสมของความ ยืดหยุ่นและบทบัญญัติที่กำหนดสิทธิพิเศษและการปฏิบัติที่แตกต่าง โดยเฉพาะกับกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และ เวียดนาม ตามความเหมาะสม และความยืดหยุ่นเพิ่มเติมสำหรับภาคีประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ความตกลงอาร์เซ็ป ยังครอบคลุมถึงความร่วมมือทางวิชาการและการเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติตามข้อผูกพันของความ ตกลง และเพื่อให้ประเทศภาคีใช้ประโยชน์ได้สูงสุดจากความตกลง นอกจากนี้ ความตกลงอาร์เซ็ปยังรวมถึง บทบัญญัติที่จะทำให้มั่นใจว่าประเทศที่มีระดับการพัฒนาแตกต่างกัน ธุรกิจที่มีขนาดแตกต่างกัน และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย สามารถได้ใช้ประโยชน์จากความตกลงทั้งหมด

สรุปสาระสำคัญของความตกลงอาร์เซ็ป

สาระสำคัญของ 20 บท ภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป ภาคผนวกมีทั้งส่วนที่แนบท้ายความตกลงหรือแนบท้ายบทต่าง ๆ ในเรื่องการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน การเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดา กฎถิ่นกำเนิดสินค้า พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า การเยียวยาทางการค้า ทรัพย์สินทางปัญญา การแข่งขัน ทางการค้า การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ และบทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน

บทที่ 1: บทบัญญัติเบื้องต้นและคำนิยามทั่วไป

บทบัญญัติเบื้องต้นและคำนิยามทั่วไปประจวบวัตถุประสงค์ของความตกลงอาร์เซ็ปที่จัดตั้งขึ้นให้เป็นความตกลงที่ ทันสมัย ครอบคลุม คุณภาพสูง และเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน โดยมุ่งเน้นที่จะอำนวยความสะดวกในการขยายตัวของการค้าและการลงทุนในภูมิภาค และส่งผลต่อการเติบโตและการพัฒนาของ เศรษฐกิจโลก โดยคำนึงถึงช่วงระยะของการพัฒนาและความต้องการทางเศรษฐกิจของกลุ่มภาคีโดยเฉพาะสำหรับ ภาคีประเทศพัฒนาน้อยที่สุด นอกจากนี้ บทนี้ยังครอบคลุมถึงคำนิยามทั่วไปของความตกลง

บทที่ 2: การค้าสินค้า

บทการค้าสินค้าประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามข้อผูกพันในส่วนของสินค้าเพื่อ บรรลุการเปิดเสรีระดับสูงระหว่างประเทศภาคี ซึ่งรวมถึงการให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติสำหรับสินค้าของประเทศ ภาคีอื่น การลดหรือยกเลิกอากรศุลกากร และการอนุญาตให้นำสินค้าเข้ามาชั่วคราว และการยืนยันข้อผูกพันใน คำตัดสินของรัฐมนตรี WTO เรื่องการอุดหนุนการส่งออก รวมถึงการจัดการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตร บทนี้ยังกำหนดกฎระเบียบในการปฏิบัติทางภาษีศุลกากรในกรณีที่ประเทศภาคีมีการให้สิทธิพิเศษทางภาษีที่ แตกต่างกัน นอกจากนี้ บทนี้ประกอบด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ภาษีที่เสริมในส่วนที่เป็นผลจากการ เปิดเสรี ซึ่งรวมถึงการขจัดข้อจำกัดด้านปริมาณโดยทั่วไป ความโปร่งใสเรื่องการใช้มาตรการที่มีใช้ภาษี การบริหาร จัดการกระบวนการให้ใบอนุญาตนำเข้า และการกำหนดขั้นตอนพิธีการและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการ นำเข้าและส่งออก บทการค้าสินดียังกำหนดกระบวนการสำหรับประเทศภาคีในการจัดการหารือทางเทคนิคเรื่อง มาตรการที่มีใช้ภาษีที่ส่งผลกระทบทางการค้าระหว่างกันและความเป็นไปได้สำหรับการทำงานในอนาคตเพื่อจัดทำ โครงการริเริ่มรายสาขาเพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า

บทที่ 3: กฎถิ่นกำเนิดสินค้า

บทกฎถิ่นกำเนิดสินค้ากำหนดแนวทางในการพิจารณาถิ่นกำเนิดสินค้าและวิธีการที่จะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี ศุลกากร โดยมี 2 ส่วน คือ ส่วน เอ กฎถิ่นกำเนิดสินค้า และ ส่วน บี ระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

ข้อบทเรื่องสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดและสินค้าที่ได้มาทั้งหมดหรือผลิตขึ้นทั้งหมดและภาคผนวกเรื่องกฎถิ่นกำเนิดสินค้า เฉพาะรายสินค้า (PSRs) กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินสถานะถิ่นกำเนิดของสินค้า บทนี้กำหนดกระบวนการอย่างง่ายที่พิจารณาว่าไม่เพียงพอต่อการได้รับสถานะเป็นสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิด เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศในอาร์เซ็ป ประเทศภาคีต้องทำให้มั่นใจว่าบทกฎถิ่นกำเนิดสินค้ารวมกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการขนส่งทางตรงเพื่อที่สินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดจะไม่สูญเสียสถานะไปอย่างไม่เหมาะสม มีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ยังคงสามารถได้รับสิทธิถิ่นกำเนิดสินค้าหากไม่ผ่านเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัดศุลกากร สำหรับองค์ประกอบอื่น ๆ ภายใต้ส่วน เอ ได้แก่ การปฏิบัติต่อหีบห่อและภาชนะบรรจุเพื่อการขนส่ง และการปฏิบัติต่ออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ ชิ้นส่วนสำรอง และเครื่องมือ ในส่วน บี ระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งระบุรายละเอียดในการจัดทำเอกสารรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า การยื่นขอรับสิทธิพิเศษทางภาษีภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป และการตรวจสอบความถูกต้องของถิ่นกำเนิดสินค้า สิ่งเพิ่มเติมจากความตกลงอาเซียน +1 คือ การรวมส่วนของ (1) การรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองโดยผู้ส่งออกที่ได้รับการอนุญาต และ (2) การรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตนเองโดยผู้ส่งออกหรือผู้ผลิต ซึ่งวิธีนี้จะต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดหลังจากวันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับกับภาคีแต่ละประเทศ ซึ่งเพิ่มเติมจากการใช้หนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า บทกฎถิ่นกำเนิดสินค้านี้มี 2 ภาคผนวก คือ (1) กฎถิ่นกำเนิดสินค้าเฉพาะรายสินค้า ซึ่งครอบคลุมทุกรายการสินค้าที่พิกัดศุลกากรระดับ 6 หลัก และ (2) ข้อกำหนดเรื่องข้อมูลขั้นต่ำ ซึ่งระบุรายละเอียดในการจัดทำเอกสารรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า

บทที่ 4: พิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้า

บทพิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้ามีเป้าหมายเพื่อทำให้มั่นใจเกี่ยวกับความแน่นอน ความสอดคล้อง และความโปร่งใสในการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านศุลกากร และส่งเสริมให้มีการบริหารที่มีประสิทธิภาพของพิธีการศุลกากรและการตรวจปล่อยสินค้าที่รวดเร็ว สำหรับสินค้าเร่งด่วนและสินค้าเน่าเสียง่าย ความตกลงระบุให้ปล่อยสินค้าเหล่านี้จากการควบคุมทางศุลกากรภายใน 6 ชั่วโมง หลังจากสินค้ามาถึงและมีการยื่นข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการตรวจปล่อย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกลุ่มภาคีมีระดับการพัฒนาที่แตกต่างกัน บทนี้ ได้รวมพันธกรณีบางประการที่เกินกว่าความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางการค้า (TFA) ของ WTO บทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้มีการดำเนินการทางพิธีการศุลกากรที่ง่ายและปรับให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ บทนี้ยังมีบทบัญญัติด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น อาทิ การวินิจฉัยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรล่วงหน้า กฎถิ่นกำเนิดสินค้า และการประเมินราคาศุลกากร และระยะเวลาในการออกคำวินิจฉัยล่วงหน้า ระยะเวลาของการตรวจปล่อยสินค้า (หากเป็นไปได้ ภายใน 48 ชั่วโมงของสินค้าที่มาถึง และการยื่นข้อมูลที่จำเป็น) รวมถึงมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องกับพิธีการศุลกากรและการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า ส่งออก หรือการขนส่งผ่านแดน รวมทั้งกระบวนการของผู้ให้บริการที่มีหลักเกณฑ์เฉพาะ (ผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาต) และระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเพื่อควบคุมระบบศุลกากร บทนี้ยังตระหนักว่าประเทศภาคีมีระดับความพร้อมที่แตกต่างกันในการปฏิบัติตามบางพันธกรณี โดยเฉพาะพันธกรณีที่เกินกว่าความตกลง TFA จึงอนุญาตให้ประเทศเหล่านี้มีระยะเวลาในการปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดตามภาคผนวกแนบท้ายบท

บทที่ 5: มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

บทมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชกำหนดกรอบพื้นฐานสำหรับการพัฒนา การรับรอง และการประยุกต์ใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องชีวิตหรือสุขภาพของ มนุษย์ สัตว์ หรือพืช รวมถึงให้มีผลกระทบทางการค้าที่น้อยที่สุด ในขณะที่ประเทศภาคียืนยันสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ของ WTO โดยมีบางบทบัญญัติที่ตกลงกันให้มีการปรับปรุงเกินกว่าการปฏิบัติตาม WTO โดยคำนึงถึงมาตรฐาน แนวทางปฏิบัติ และคำแนะนำระหว่างประเทศที่

เกี่ยวข้องในเรื่องความเท่าเทียม การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในระดับภูมิภาค รวมถึงเขตปลอดโรคหรือเขตที่ปรากฏโรคน้อย การแพร่กระจายของเชื้อโรค การวิเคราะห์ความเสี่ยง การตรวจสอบ การรับรอง การตรวจสอบ การนำเข้า และมาตรการฉุกเฉิน บทนี้ยังเน้นถึงความสำคัญของความโปร่งใส ความร่วมมือและการเสริมสร้างขีดความสามารถ และการปรึกษาหารือทางเทคนิคในเรื่อง SPS ตามวัตถุประสงค์ของบทนี้ บทการระงับข้อพิพาทจะไม่นำมาใช้กับบทนี้ แม้ว่าการไม่ใช้บังคับการระงับข้อพิพาทจะถูกกำหนดให้มีการทบทวนภายใน 2 ปี หลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับ

บทที่ 6: มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรอง

บทมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองไม่เพียงแต่พยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติตามความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (TBT) ของ WTO ให้ดีขึ้น แต่ยังส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับมาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองของภาคีแต่ละฝ่าย รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือในด้านนี้ โดยวัตถุประสงค์เหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ด้วยการกำหนดแนวทาง ดังนี้ (1) ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของมาตรฐาน แนวทางและคำแนะนำระหว่างประเทศที่สามารถใช้เป็นข้อมูลหลักในการอ้างอิงเพื่อลดอุปสรรคทางเทคนิคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า (2) สร้างความมั่นใจว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องมาตรฐานมีการเตรียมการเกี่ยวกับการใช้มาตรฐาน กฎระเบียบทางเทคนิค และกระบวนการตรวจสอบและรับรองในระดับชาติที่สอดคล้องกับความตกลง TBT (3) ตระหนักถึงความสำคัญของการยอมรับร่วมกันของผลของกระบวนการตรวจสอบและรับรอง (4) เสริมสร้างกระบวนการที่โปร่งใส (5) รับทราบความร่วมมือที่สนใจร่วมกันทั้งระดับทวิภาคีหรือพหุภาคี เช่นเดียวกับบทมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช บทนี้ให้ความสำคัญกับความต้องการสำหรับความร่วมมือ การกำหนดจุดติดต่อ และการหารือทางเทคนิคเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภายใต้บทนี้ บทการระงับข้อพิพาทจะไม่นำมาใช้กับบทนี้ แม้ว่าการไม่ใช้บังคับการระงับข้อพิพาทจะถูกกำหนดให้มีการทบทวนภายใน 2 ปี หลังจากความตกลงมีผลใช้บังคับ

บทที่ 7: การเยียวยาทางการค้า

บทการเยียวยาทางการค้าประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (1) มาตรการปกป้อง และ (2) มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน ในส่วนมาตรการปกป้อง มีการกำหนดให้ประเทศภาคีมีกลไกในการปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหาที่เป็นผลกระทบจากอุตสาหกรรมภายในที่เกิดจากข้อผูกพันของประเทศภาคีภายใต้ความตกลง RCEP โดยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่กำหนด รวมถึงมีการตรวจสอบที่เหมาะสม และการแจ้งโอกาสในการหารือต่อประเทศภาคีที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ มีการยืนยันสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการปกป้องของ WTO ในเรื่องมาตรการปกป้องจากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น ในส่วนของมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน มีการยืนยันสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงที่เกี่ยวข้องของ WTO บทนี้รวมถึงภาคผนวกเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการดำเนินการโต้สวนมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน ซึ่งมีการปฏิบัติโดยบางประเทศแล้วและอาจส่งเสริมเป้าหมายของความโปร่งใสและกระบวนการการพิจารณาคดีทางการค้าที่เป็นธรรม ในขณะที่ไม่มีประเทศใดสามารถใช้การระงับข้อพิพาทกับเรื่องที่เกิดขึ้นจากมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน แต่การบังคับใช้การระงับข้อพิพาทในส่วนนี้จะถูกพิจารณาให้มีการทบทวนทั่วไปของความตกลงอาร์เซ็ปด้วย

บทที่ 8: การค้าบริการ

บทการค้าบริการมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดช่องทางให้มีการค้าบริการระหว่างกลุ่มภาคีมากขึ้น โดยผ่านการยกเลิกข้อจำกัดและมาตรการที่เลือกปฏิบัติในการค้าบริการข้ามพรมแดนในสาขาต่าง ๆ บทนี้ประกอบด้วยบทบัญญัติ

เกี่ยวกับการค้าบริการที่ทันสมัยและครอบคลุมทุกด้านทั้งพันธกรณีด้านการเปิดตลาด การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ การไม่เลือกปฏิบัติระหว่างประเทศภาคี การจัดตั้งในประเทศ ซึ่งเป็นไปตามตารางข้อผูกพันเฉพาะหรือตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของแต่ละประเทศภาคีรวมถึงข้อผูกพันเพิ่มเติม บทนี้ยังกำหนดให้ประเทศภาคีจัดทำข้อผูกพันการค้าบริการในรูปแบบการผูกพันเปิดตลาดที่ระบุสาขาหรือกิจกรรมที่ไม่ต้องการเปิดตลาด รวมทั้งการระบุมมาตรการที่ยังต้องการใช้บังคับอยู่ (negative list) ไม่ว่าจะ เป็น ณ วันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับหรือภายในจำนวนปีที่กำหนดหลังความตกลงมีผลใช้บังคับ ข้อผูกพันด้านการค้าบริการแบบ negative list จะทำให้ผู้ให้บริการของประเทศภาคีอื่นเห็นภาพชัดเจนขึ้นผ่านการให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการและกฎระเบียบที่มีอยู่ของภาคีแต่ละประเทศ บทนี้รวมบทบัญญัติเกี่ยวกับเหตุผล ความเที่ยงธรรม และความเป็นกลางของระเบียบภายในประเทศที่กระทบต่อการค้าบริการซึ่งเกินกว่าความตกลงอาเซียน+1

ภาคผนวกบริการด้านการเงิน

ภาคผนวกบริการด้านการเงินส่งเสริมการเปิดเสรีของบริการด้านการเงินภายในภูมิภาค ในขณะที่ให้มีมาตรการป้องกันที่จะอนุญาตให้ผู้กำหนดนโยบายใช้มาตรการเพื่อรักษาความมีเสถียรภาพของระบบการเงิน ได้นอกเหนือจากข้อจำกัดที่อยู่ภายใต้บทการค้าบริการแล้ว ภาคผนวกนี้ยังรวมข้อจำกัดเฉพาะเกี่ยวกับการให้บริการด้านการเงิน เช่น ความโปร่งใสในการออกกฎระเบียบบริการด้านการเงิน การพิจารณาผู้ให้บริการด้านการเงินรายใหม่ การห้ามการถ่ายโอนข้อมูลหรือการจัดการข้อมูลที่เป็นในการดำเนินธุรกิจ ภาคผนวกนี้ยังกำหนดให้มีช่องทางหรือเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับบริการด้านการเงิน

ภาคผนวกบริการโทรคมนาคม

ภาคผนวกบริการโทรคมนาคมกำหนดโครงสร้างกฎระเบียบที่ส่งผลกระทบต่อการค้าบริการโทรคมนาคม ภาคผนวกภายใต้ความตกลงอาเซียน+1 จะรวมถึงภาคผนวกบริการโทรคมนาคมด้วย แต่สำหรับภาคผนวกนี้ภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป มีการกำหนดหน้าที่เพิ่มเติม ได้แก่ (1) รูปแบบการออกกฎระเบียบ (2) ระบบสายส่งใต้น้ำระหว่างประเทศ (3) องค์ประกอบของการเชื่อมต่อแบบแยกโครงข่าย (4) การเข้าถึงเสา ท่อ ท่อร้อยสายไฟ (5) การโทรระหว่างประเทศอัตโนมัติ (6) ความยืดหยุ่นในการเลือกใช้เทคโนโลยี โดยส่วนที่เพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อสนับสนุนให้มีความร่วมมือที่เพิ่มขึ้นในการที่จะเสริมสร้างแกนหลักของโครงสร้างพื้นฐาน ICT และสนับสนุนการค้าบริการระหว่างประเทศภาคี

ภาคผนวกบริการวิชาชีพ

ภาคผนวกบริการวิชาชีพเปิดช่องทางให้ประเทศภาคีระบุบริการวิชาชีพที่ประเทศภาคีที่สนใจจำนวน 2 ประเทศขึ้นไปสามารถที่จะจัดตั้งเวทีหารือเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพ และสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเจรจาข้อตกลงของการยอมรับร่วมเรื่องคุณสมบัติวิชาชีพ การออกใบอนุญาตหรือการขึ้นทะเบียนวิชาชีพในสาขาบริการที่สนใจร่วมกัน ภาคผนวกนี้ยังกำหนดให้ประเทศภาคีหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องทำงานร่วมกันเพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนามาตรฐานและเกณฑ์ด้านวิชาชีพที่ยอมรับร่วมกันในสาขาที่ยอมรับ ซึ่งอาจรวมถึง การศึกษา การสอบวัดผล ประสบการณ์ การกระทำและจริยธรรม การพัฒนาด้านวิชาชีพและการออกใบรับรองซ้ำ ขอบเขตการปฏิบัติ ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น และการคุ้มครองผู้บริโภค

บทที่ 9: การเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดา

บทการเคลื่อนย้ายชั่วคราวของบุคคลธรรมดากำหนดข้อผูกพันที่จะอำนวยความสะดวกการเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวของบุคคลธรรมดาที่ค้าสินค้า ที่เป็นผู้ให้บริการ หรือดำเนินการลงทุน โดยมีการกำหนดข้อผูกพัน

(ระยะเวลาการพำนัก) และเงื่อนไขและข้อจำกัดข้อผูกพันดังกล่าว บทนี้รวมข้อผูกพันเกี่ยวกับผู้เยี่ยมเยือนทางธุรกิจ ผู้โอนย้ายภายในบริษัท และประเภทอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของภาคีแต่ละประเทศ บทนี้ยังกำหนดกฎสำหรับประเทศภาคีในการอนุญาตการเข้ามาและการพำนักชั่วคราว ซึ่งรวมถึงกระบวนการขออนุญาตที่รวดเร็ว และทำให้มั่นใจว่าการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมมีความเป็นธรรมและไม่เป็นอุปสรรค นอกจากนี้ บทนี้ยังกำหนดให้ประเทศภาคีมีความโปร่งใสในการอธิบายให้สาธารณชนเข้าใจกระบวนการขออนุญาตเข้าเมืองและเปิดช่องทางให้มีการหารือความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราว

บทที่ 10: การลงทุน

บทการลงทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการลงทุนในภูมิภาค บทนี้ประกอบด้วยบทบัญญัติที่ครอบคลุม 4 เสาหลักของการลงทุน – การคุ้มครอง การเปิดเสรี การส่งเสริม และการอำนวยความสะดวก บทบัญญัติเหล่านี้ยกระดับและปรับปรุงความตกลงอาเซียน+1 ที่มีอยู่ให้ดีขึ้น บทนี้รวมหลักการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง และการห้ามกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติซึ่งเกินกว่าพันธกรณีภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการค้า (TRIMS) ของ WTO บทนี้ยังรวมตารางข้อสงวนและมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่ระบุข้อผูกพันด้านการลงทุนของประเทศภาคีโดยการระบุนายการที่ไม่เปิดเสรี (Negative List) และการใช้กลไก ratchet¹ บทนี้ยังระบุบทบัญญัติเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกการลงทุนที่ปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยจัดการกับปัญหาของนักลงทุนหลังจากที่ได้เข้าไปลงทุนแล้ว เช่น การช่วยเหลือเพื่อหาทางออกเกี่ยวกับข้อร้องเรียน หรือปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ความตกลงอาร์เซ็ปยังรวมแผนการทำงานเกี่ยวกับบทบัญญัติการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับเอกชน

บทที่ 11: บททรัพย์สินทางปัญญา

บททรัพย์สินทางปัญญากำหนดแนวทางที่สมดุลและครอบคลุมสำหรับการคุ้มครองและบังคับใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในภูมิภาค โดยนอกจากบทบัญญัติเกี่ยวกับการปรับประสานการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญามาตรฐานทั่วไปแล้ว บทนี้ยังให้ความคุ้มครองเพิ่มเติมจากความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (ความตกลง TRIPS) ของ WTO ซึ่งรวมถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีและการบังคับใช้สิทธิในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ตลอดจนกระบวนการและโทษทางอาญาสำหรับการทำซ้ำซึ่งงานภาพยนตร์ในขนาดเชิงพาณิชย์โดยไม่ได้รับอนุญาต นอกจากนี้ เพื่อส่งเสริมเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา บทนี้ยังมีบทบัญญัติเพื่อปรับปรุงและช่วยให้กระบวนการสำหรับการได้มาซึ่งสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาบางประเภทเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับการยื่นคำขอจดทะเบียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และการเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องออนไลน์ อีกทั้งยังยืนยันสิทธิในการใช้ความยืดหยุ่นตามปฏิญญาโดฮาว่าด้วยความตกลง TRIPS และการสาธารณสุข และมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแสดงออกทางวัฒนธรรมดั้งเดิม

¹ Ratchet คือ การให้สิทธิประโยชน์กับนักลงทุนของภาคีโดยอัตโนมัติ หากมีการปรับปรุงกฎหมายให้เสรีมากยิ่งขึ้นจากปัจจุบัน แต่ไม่สามารถแก้ไขกฎหมายให้เข้มงวดกว่าเดิมได้ (ดังนั้น หากไม่มีการแก้ไขกฎหมายภายในในอนาคต ก็จะไม่มีการเปิดเสรีเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด)

บทที่ 12 : พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์

ประเทศภาคีตระหนักถึงการค้าที่ใช้เทคโนโลยียุคดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น จึงได้รวมบทพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการใช้พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศภาคี การใช้พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดนให้และพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศภาคีมากขึ้น บทพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กำหนดบทบัญญัติที่กระตุ้นให้ประเทศภาคีปรับปรุงการดำเนินการและกระบวนการทางการค้าด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ บทนี้กำหนดให้ภาคีคงไว้หรือนำมาใช้ซึ่งกรอบกฎหมายที่สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคที่ใช้พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ และคุ้มครองผู้บริโภคที่ใช้พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ บทพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ยังได้ระบุประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลผ่านข้อบทเรื่องตำแหน่งและอุปกรณ์ประมวลผล และบทการโอนข้อมูลข้ามพรมแดนด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ ภาคียังได้ตกลงที่จะคงไว้ซึ่งการยกเว้นภาษีศุลกากรสำหรับพาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อตัดสินใจของรัฐมนตรี WTO ในกรณีที่มีเหตุการณ์ความแตกต่างระหว่างประเทศภาคีที่เกี่ยวกับการตีความและการปฏิบัติตามบทนี้ ต้องใช้การหารืออย่างสุจริตในลำดับแรกก่อน และใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อที่จะหาทางออกที่ทั้งสองฝ่ายพอใจ บทนี้จะไม่นำกระบวนการระงับข้อพิพาทมาใช้และจะมีการทบทวนการนำมาใช้ซึ่งข้อบทการระงับข้อพิพาทกับบทพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ต่อไปในช่วงการทบทวนทั่วไปของความตกลงอาร์เซ็ป

บทที่ 13: การแข่งขันทางการค้า

บทการแข่งขันทางการค้ามีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการแข่งขันทางการค้าในตลาด และเสริมสร้างประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจและสวัสดิภาพของผู้บริโภค โดยรวมข้อผูกพันสำหรับประเทศภาคีในการบัญญัติหรือคงไว้ซึ่งกฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันทางการค้าที่ห้ามกิจกรรมต่อต้านการแข่งขัน และจัดตั้งหรือคงไว้ซึ่งหน่วยงานที่ปฏิบัติตามกฎหมายด้านการแข่งขัน โดยคำนึงถึงสิทธิของอธิปไตยของแต่ละฝ่ายในการพัฒนาและบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันของภาคีแต่ละประเทศ รวมถึงใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันทางการค้าอย่างอิสระโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของนโยบายหรือประโยชน์สาธารณะ นอกจากนี้ บทนี้จะมีการใช้บังคับกฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมเชิงพาณิชย์ และมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือในการบังคับใช้ รวมถึงให้ประเทศภาคีดำเนินกิจกรรมความร่วมมือทางเทคนิคเพื่อสร้างขีดความสามารถที่จำเป็นในการเสริมสร้างการพัฒนา นโยบายด้านการแข่งขันทางการค้าและการบังคับใช้กฎหมายการแข่งขันทางการค้า การคุ้มครองผู้บริโภคภายใต้บทนี้ครอบคลุมถึงพันธกรณีในการบัญญัติหรือคงไว้ซึ่งกฎหมายหรือกฎระเบียบเพื่อป้องกันการปฏิบัติทางการค้าอันเป็นการหลอกลวง หรือการโฆษณาอันเป็นความเท็จหรือการหลอกลวง การตระหนักถึงและเข้าถึงกลไกการเยียวยาผู้บริโภค และความร่วมมือในเรื่องที่มีผลประโยชน์ร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่มีประเทศภาคีใดที่จะใช้การระงับข้อพิพาทกับเรื่องที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

บทที่ 14: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเทศภาคีตระหนักว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมถึงวิสาหกิจรายย่อยมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจ การจ้างงาน และนวัตกรรม และจะส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลและความร่วมมือในการเพิ่มความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อใช้และได้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นจากความตกลงอาร์เซ็ป บทนี้กำหนดให้ประเทศภาคีส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยให้มีการจัดตั้งและการบำรุงรักษาช่องทางสื่อสารที่เข้าถึงได้ ซึ่งประกอบด้วยความตกลงฉบับสมบูรณ์ กฎหมายและระเบียบทางการค้าและการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และข้อมูลทางธุรกิจอื่น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะมีส่วนร่วมและใช้ประโยชน์จากความตกลงอาร์เซ็ป บทนี้ยังมุ่งที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับความร่วมมือด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การเข้าสู่ตลาด และนวัตกรรม ระหว่างประเทศภาคี

บทที่ 15: ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการ

บทความความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการมุ่งมิติทางการพัฒนาของความตกลงอาร์เซ็ป โดยประเทศภาคีตกลงกันว่า ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการมีเป้าหมายเพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างกลุ่มภาคีและให้ได้รับผลประโยชน์สูงสุดร่วมกัน ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการภายใต้บทนี้จะสนับสนุนการปฏิบัติที่ครอบคลุม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการใช้ประโยชน์ของความตกลงอาร์เซ็ป ประเทศภาคีตกลงที่จะใช้ประโยชน์จากบทนี้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า การลงทุน ทรัพย์สินทางปัญญา พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ การแข่งขันทางการค้า วิชาเทคนิคกลางและขนาดย่อม และเรื่องอื่น ๆ ที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศภาคี โดยจะให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่สร้างขีดความสามารถและความช่วยเหลือทางเทคนิคสำหรับภาคีประเทศกำลังพัฒนาและภาคีประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่จะเพิ่มการรับรู้ของสาธารณะและการเข้าถึงข้อมูลสำหรับธุรกิจ

บทที่ 16: การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐไม่รวมอยู่ในความตกลงการค้าเสรีอาเซียน+1 แต่ในความตกลงอาร์เซ็ป ประเทศภาคีตระหนักถึงบทบาทของการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐในการส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาค เพื่อที่จะส่งเสริมการเติบโตและการพัฒนา บทการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐไม่เพียงแต่จะส่งเสริมความโปร่งใสของกฎหมาย ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติ แต่ยังพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศภาคี ทั้งนี้ ภาคีแต่ละประเทศจะต้องเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐตามที่ระบุในภาคผนวกแนบท้ายบทนี้ เพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ บทนี้ยังรวมถึงข้อบทการทบทวนที่มุ่งปรับปรุงบทนี้ในอนาคตเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ ไม่มีประเทศภาคีใดใช้การระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ปกับเรื่องที่เกิดขึ้นภายใต้บทนี้

บทที่ 17: บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้น

บทบัญญัติทั่วไปและข้อยกเว้นรวมบทบัญญัติทั่วไปที่ใช้บังคับกับบทต่าง ๆ ของความตกลงอาร์เซ็ป โดยรวมพันธกรณีเกี่ยวกับความโปร่งใสของกฎหมาย ข้อบังคับ วิธีปฏิบัติ รวมถึงคำสั่งทางปกครองที่มีผลบังคับทั่วไปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ปของภาคีแต่ละประเทศ บทนี้ระบุถึงกลไกการทบทวนและการอุทธรณ์ที่เหมาะสม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางการปกครองของภาคีแต่ละประเทศ และให้มีการรักษาข้อมูลความลับ บทนี้ยังมีการจัดตั้งขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของการใช้บังคับ การยืนยันถึงสิทธิและความรับผิดชอบของประเทศภาคีตามอนุสัญญาว่าด้วยความตกลงว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และให้ประเทศภาคีใช้มาตรการที่เหมาะสมที่สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของตนในการป้องกันและต่อต้านการทุจริตเกี่ยวกับเรื่องที่ครอบคลุมภายใต้ความตกลงนี้ บทนี้ระบุว่า การตัดสินใจในการอนุญาตหรือยอมรับข้อเสนอของการลงทุนต่างชาติและการบังคับใช้ของเงื่อนไขหรือข้อกำหนดใด ๆ ในการอนุญาตหรือยอมรับนั้น จะไม่อยู่ภายใต้การระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป

บทนี้ได้รวมข้อยกเว้นทั่วไปตามข้อ 20 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ปี 1994 (GATT) และข้อ 14 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) ประเทศภาคีอาจออกมาตรการที่เห็นว่ามีจำเป็นในการปกป้องความมั่นคง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเก็บภาษี ความตกลงอาร์เซ็ปให้สิทธิหรือกำหนดพันธกรณีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความตกลง WTO เท่านั้น และข้อบทเรื่องการโอนในบทการลงทุนให้สิทธิหรือกำหนดพันธกรณีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการภาษีดังกล่าว บทนี้ยังอนุญาตให้ประเทศภาคีออกมาตรการในกรณีที่เกิดการขาดดุลการค้าและการเงินการคลังอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากหรือมีภัยคุกคาม

บทที่ 18: บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน

บทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบันมีการจัดตั้งการดำเนินการด้านสถาบันสำหรับความตกลงอาร์เซ็ปและโครงสร้างสำหรับการประชุมของรัฐมนตรีอาร์เซ็ป คณะกรรมการร่วมอาร์เซ็ปทั้ง 4 คณะ ได้แก่ คณะกรรมการด้านสินค้า คณะกรรมการด้านบริการและการลงทุน คณะกรรมการด้านการเติบโตอย่างยั่งยืน และคณะกรรมการด้านสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และองค์กรย่อยอื่น ๆ ที่จัดตั้งโดยคณะกรรมการร่วมอาร์เซ็ป คณะกรรมการร่วมอาร์เซ็ปถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติและการดำเนินการให้เป็นไปตามความตกลง และรายงานต่อรัฐมนตรีอาร์เซ็ปและอาจเสนอเรื่องเพื่อพิจารณาและตัดสินใจตามความเหมาะสม

บทที่ 19: บทการระงับข้อพิพาท

บทการระงับข้อพิพาทกำหนดให้มีข้อบังคับและกระบวนการสำหรับการระงับข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และโปร่งใส ลักษณะสำคัญของกระบวนการระงับข้อพิพาทภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป ได้แก่ (1) การเลือกเวทีระงับข้อพิพาท ให้สิทธิภาคีผู้ฟ้องร้องในการเลือกเวทีเพื่อระงับข้อพิพาทตามที่เห็นว่าสามารถระงับข้อพิพาทที่เทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญกับสิทธิและพันธกรณีภายใต้ความตกลงอาร์เซ็ป และความตกลงด้านการค้าหรือการลงทุนระหว่างประเทศอื่นที่ประเทศภาคีที่พิพาทเป็นภาคี (2) การปรึกษาหารือ บทบัญญัติกำหนดให้ภาคีผู้ถูกฟ้องเข้าสู่การปรึกษาหารือในลำดับแรกกับภาคีผู้ฟ้อง หากมีการร้องขอ (3) คนกลาง การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย บทบัญญัติอนุญาตให้ประเทศภาคีสามารถเลือกวิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกดังกล่าวได้ (4) การจัดตั้งคณะผู้พิจารณา บทบัญญัติอนุญาตให้ภาคีผู้ฟ้องร้องสามารถขอให้จัดตั้งคณะผู้พิจารณาเพื่อระงับข้อพิพาท ในกรณีที่ภาคีผู้ถูกฟ้องไม่ตอบรับการหารือ หรือในกรณีที่การหารือไม่สามารถแก้ไขข้อพิพาทได้ตามกรอบเวลา และ (5) สิทธิของกลุ่มภาคีฝ่ายที่สาม บทบัญญัติระบุให้ประเทศภาคีฝ่ายที่สามสามารถมีส่วนร่วมในการรับฟังข้อพิพาท และให้ความเห็นระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของคณะผู้พิจารณา บทนี้ยังรวมถึงรายละเอียดของข้อบทเรื่องอำนาจหน้าที่ของผู้พิจารณา กระบวนพิจารณา การปฏิบัติตามรายงานคำตัดสิน การติดตามการปฏิบัติตามคำตัดสิน การชดเชยความเสียหายและการระงับสิทธิประโยชน์ ลักษณะสำคัญอีกอย่างหนึ่งของบทนี้คือ ข้อบทการให้การปฏิบัติพิเศษและแตกต่างที่เกี่ยวข้องกับภาคีประเทศพัฒนาน้อยที่สุดเมื่อมีภาคีประเทศพัฒนาน้อยที่สุดเข้ามาเกี่ยวข้อง

บทที่ 20: บทบัญญัติสุดท้าย

บทบัญญัติสุดท้ายกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างความตกลงอาร์เซ็ปกับความตกลงระหว่างประเทศอื่น กลไกการทบทวนทั่วไป กระบวนการแก้ไขความตกลง และการภาคยานุวัติ ความตกลงอาร์เซ็ปเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐหรือเขตศุลกากรอิสระ 18 เดือนหลังจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และเปิดให้อินเดียในฐานะสมาชิกดั้งเดิมสามารถภาคยานุวัติได้โดยไม่ต้องรอ 18 เดือน บทนี้ยังกำหนดผู้รับฝากความตกลงซึ่งรับผิดชอบการประสานงานในการรับและเผยแพร่เอกสาร การแจ้งเตือน คำร้องขอเข้าร่วมเป็นภาคีความตกลง และการรับฝากยอมรับหรืออนุมัติสัตยาบันสาร สำหรับบทบัญญัติเรื่องการมีผลใช้บังคับระบุว่าความตกลงจะมีผลใช้บังคับเมื่อสมาชิกอาเซียนอย่างน้อย 6 ประเทศและประเทศนอกกลุ่มอาเซียน 3 ประเทศฝากสัตยาบันสาร ยอมรับหรืออนุมัติกับผู้รับฝากความตกลง
